

Käytännön vinkkejä

Kun lapsi tulee ehtoollispöytään yhdessä aikuisen kanssa, lapsi polvistuu aikuisen viereen ja halutessaan laittaa kätensä ristiin alttarikaiteelle. Lapsi voi myös olla aikuisen sylissä. Ehtoollisen jakajalle kerrotaan halutaanko lapselle siunaus vai annetaanko hänelle ehtoollinen. Siunaamisen aikana pappi laittaa kätensä lapsen pään päälle ja lausuu siunauksen.

Ehtoollinen annetaan lapselle samoin kuin aikuisellekin; ehtoollisleipä annetaan kädelle, josta se laitetaan itse suuhun. Samalla pappi kertoo tämän olevan merkinä Jeesuksen ruumiista.

Viini kaadetaan pikariin, joka annetaan käteen (joskus viini saatetaan tarjota suoraan isomman pikarin reunasta). Viiniä antaessaan pappi kertoo tämän olevan merkinä Jeesuksen verestä.

Lapsi voi ottaa ehtoollisella myös vain pelkän leivän tai pienen palan leipää tai viiniin kastetun leivän. Tästä toiveesta voi ehtoollispöydässä sanoa ehtoollista jakavalle papille.

Pyynnöstä saa myös gluteenitonta leipää tai viininä alkoholittoman vaihtoehdon. Ehtoollispöydästä noustessa ehtoollisesta kiitetään joko kumartamalla, niaamalla tai tekemällä ristinmerkki.

Lapsi ei voi tulla ehtoolliselle yksin, vaan hänen mukanaan täytyy olla hänen vanhempansa tai muu hänen kristillisestä kasvatuksestaan huolehtiva aikuinen.

Pieksämäen seurakunta

Lapsi ehtoollisella

Ehtoollisen merkitys

Ehtoollinen on pyhä ateria, jota vietämme, koska Jeesus itse kehotti viettämään sitä Hänen muistokseen.

Hän asetti ehtoollisen aterioidessaan yhdessä opetuslastensa kanssa. (Matt. 26:26–29) Rakkaudesta meihin Jeesus kuoli puolestamme eli antoi ruumiinsa ja verensä, jotta me saisimme syntimme anteeksi ja iankaikkisen elämän. Ehtoollisella siunattu leipä ja viini ovat Kristuksen ruumis ja veri. Näin ehtoollisella Jeesus antaa meille itsensä ja kaikki pelastuksen lahjat, syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Ehtoollisella saamme nauttia Jumalan rakkaudesta. Ehtoollinen on myös yhteyden ateria. Se yhdistää meidät Jeesukseen ja toisiimme.

Lapsen oikeus ehtoolliseen

Ehtoollinen vahvistaa kasteessa alkanutta kasvua Jumalan lapsena. Jeesuksen kutsu: ”Tulkaa minun luokseni”, koskee myös lapsia. Jeesus sanoi myös: ”Lasten kaltaisten on taivasten valtakunta.” Ensimmäiset tuhat vuotta kirkon historiassa kaikki kastetut saivat osallistua ehtoolliselle, siis myös lapset. Suomessa tähän vanhaan käytäntöön palattiin vuonna 1979.

Kirkkojärjestys sanoo: ”Kastettu lapsi, jolle on opetettu ehtoollisen merkitystä, saa osallistua ehtoolliseen yhdessä vanhempansa tai muun hänen kristillisestä kasvatuksestaan huolehtivan kirkon konfirmoidun jäsenen kanssa.” (KJ 2 luku 11§)

Kuinka kertoa lapselle ehtoollisesta

Lapsi otetaan seurakunnan jäseneksi kasteessa ja yhdessä vanhempien ja kummien kanssa seurakunta huolehtii lapsen kristillisestä kasvatuksesta, johon kuuluu myös ehtoolliskasvatus. Päiväkerhoissa annettava kristillinen opetus on osaltaan tätä. Lastenohjaajat ovat valmiita vastaamaan vanhempien ja lasten kysymyksiin ehtoollisesta.

Luontevin tapa tutustuttaa lapsi ehtoollisen viettoon on ottaa hänet vanhempien mukaan pienestä pitäen. Ihan pienet lapset voidaan siunata samalla, kun aikuiselle annetaan ehtoollinen. Vanhemmat ja lapsi yhdessä päättävät, milloin on oikea aika antaa lapselle ehtoollinen. Lapselle voi opettaa ehtoollisen merkitystä aiheeseen liittyvien kirjojen, laulujen tai vaikka Lasten Raamatun tekstien avulla. Aikuinen voi myös kertoa, mitä ehtoollinen hänelle itselleen merkitsee ja kuinka hän itse ehtoollisen kokee.

Ehtoollisopetusta on sekin, kun tuomme lapsen ehtoollispöytään. Vähitellen hän alkaa ymmärtää enemmän ehtoollisen merkityksestä. Ja on hyvä muistaa, että ehtoollisella ei ole niinkään kyse ymmärtämisestä kuin osallisuudesta. Saamme tulla ehtoollispöytään sellaisina kuin olemme ja ottaa Jumalan lahjat vastaan. Ehtoollisella voi käydä usein.

